

Ο Σταυρός του Χριστού η μόνη λύσις του αδιεξόδου μας (Αρχιμ. Γεώργιος Καψάνης, Καθηγούμενος Ι. Μ. Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 1 Απριλίου, 2010

Διανύουμε μία ιδιαίτερα δύσκολη περίοδο. Πολλοί ανησυχούν για την οικονομική ύφεση και κρίσι. Θεωρούμε όμως ότι πιο ανησυχητική είναι η πνευματική κρίσι και η προσπάθεια κάποιων παραγόντων να αποχριστιανίσουν και αποορθοδοξοποιήσουν τον λαό μας. Η Ευρ. Ένωσις φαίνεται ότι συμβάλλει με τις οδηγίες της προς την κατεύθυνσι αυτή. Οι δομές, που προετοιμάζουν τον ερχομό της «Νέας Εποχής», είναι επίσης επικίνδυνες, γιατί αποπροσωποποιούν τα ανθρώπινα πρόσωπα και μεταβάλλουν την κοινωνία σε μάζα. Θεσμοί όπως το ηλεκτρονικό φακέλωμα, η κατάργησις του θρησκευματος από τις ταυτότητες των Ελλήνων, ο σταδιακός περιορισμός της διδασκαλίας του μαθήματος των Θρησκευτικών στα σχολεία, η σχεδιαζόμενη επαχθής και ασφυκτική για την λειτουργία της φορολόγησις της Εκκλησίας, η ενορχηστρωμένη πολεμική των Μ.Μ.Ε. κατά της Εκκλησίας, η συστηματική προσπάθεια να διαλυθή η Ορθόδοξος ελληνική οικογένεια, συνιστούν μέτρα αποδομήσεως των ελληνορθόδοξων θεμελίων του Έθνους μας.

Εν μέσω αυτής της ζοφεράς καταστάσεως, θα εορτάσωμε τα Αγία Πάθη του Σωτήρος Χριστού.

Προσβλέπομε στον Σταυρό του Κυρίου ως την λύση του αδιεξόδου μας. Όσο απομακρυνόμεθα από τον Χριστό, αιχμαλωτιζόμεθα από την φιλαυτία, που κατά τους Αγίους Πατέρας είναι η ρίζα όλων των κακών. Τα προφητικά λόγια του Αποστόλου Παύλου μας συγκλονίζουν: *«εν ταις εσχάταις ημέραις ενστήσονται καιροί χαλεποί έσονται γαρ οι άνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, αλαζόνες, υπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεύσιν απειθείς, αγάριστοι, ανόσιοι, άστοργοι, άσπονδοι, διάβολοι, ακρατείς, ανήμεροι, αφιλάγαθοι, προδόται, προπετείς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μάλλον ή φιλόθεοι, έχοντες μόρφωσιν ευσέβειας, την δε δύναμιν αυτής ηρνημένοι»* (Β΄ Τιμ. γ΄ 2-5).

Ο Κύριος, όπως γράφει ο Απόστολος Παύλος, *«αντί της προκειμένης αυτώ χαράς υπέμεινε Σταυρόν, αισχύνης καταφρονήσας»* (Εβρ. ιβ΄ 2) και έγινε *«υπέρ ημών κατάρα»* (Γαλ. γ΄ 13), για να μας ελευθερώση από την κατάρα του νόμου, δηλαδή από κάθε μορφή αυτοδικαιώσεως, και από την φιλαυτία.

Ατενίζομε στον Σταυρό πάσχοντα τον αναμάρτητο Κύριο και διδασκόμεθα την χριστοθήθεια, την αντικατάστασι της φιλαυτίας από το θυσιαστικό και αγαπητικό ήθος.

Πόσο πιο ωραία θα ήταν η κοινωνία μας και η ζωή μας, εάν με πνεύμα μετανοίας αγωνιζώμεθα κατά του εγωκεντρισμού και της φιλαυτίας;

Στο πρόσωπο του ευγνώμονος ληστού βλέπομε πως με την πίστι και την μετάνοια σώζεται ο άνθρωπος. Στον εξ αριστερών ληστή βλέπομε τον άνθρωπο, που, λόγω της απιστίας του, στερείται την σωτηρία, που προσφέρει ο Σταυρωθείς Ιησούς.

Ο Σεβασμιώτατος πρ. Ερζεγοβίνης Αθανάσιος Γιέφτιτς, παραλληλίζει τους δύο ληστές με δύο συγχρόνους φιλοσόφους, τον Ντοστογιέφσκυ και τον Σάρτρ: *«Δια την άρνησιν του Θεού ο Ντοστογιέφσκυ ήξερε όχι ολιγώτερον του Σάρτρ, εκείνα όμως, που ήξερε ο Ντοστογιέφσκυ ο Σάρτρ δεν ήθελε να τα γνωρίση. Εις την εωσφορικήν υπερηφάνειάν του και τον εγωκεντρισμόν του (τούτο λέγεται δαιμονική “φιλαυτία” κατά τους Πατέρας) ο Σάρτρ δεν ήθελε να αναζητήση την σωτηρίαν του ως ανθρώπου εις τον Θεάνθρωπον Χριστόν! Και εδώ πάλιν ισχύει δι’ αυτόν η προσωπική μαρτυρία και ομολογία του Ντοστογιέφσκυ: “Όσοι αρνούνται τον Χριστόν, με αυτό βεβαιώνουν μόνον ότι δεν τον εγνώρισαν καν”»* («Οι άνθρωποι του Θεανθρώπου Χριστού και ο μηδενισμός των συγχρόνων υπαρξιστών», περιοδ. «Γρηγόριος ο Παλαμάς», τ. 617, σ. 208-209).

Ο Εσταυρωμένος αναμένει πάντοτε, και μάλιστα εφέτος, που περνάμε αυτήν την πνευματική κρίσι και την λαίλαπα του αθεϊσμού, την μετάνοιά μας. Αρχόντων και αρχομένων, κλήρου, λαού και μοναχών.

Δεν εξέλιπαν βέβαια από τον λαό μας οι ταπεινές ψυχές, που μετανοούν, που προσεύχονται, που αγαπητικά προσφέρονται στον συνάνθρωπο. Αυτοί είναι οι γνήσιοι μαθηταί του Εσταυρωμένου Κυρίου.

Φωτίζει και παρηγορεί την ζωή μας ο Σταυρός του Χριστού. Είναι ο ανεξάντλητος ποταμός, που αρδεύει και ζωογονεί «την πόλιν του Θεού» (πρβλ. Ψαλμ. με’ 5), δηλ. την Εκκλησία. Όπως ψάλλομε:

«Η ζωηφόρος Σου πλευρά, ως εξ’ Εδέμ πηγή αναβλύζουσα, την Εκκλησίαν Σου, Χριστέ, ως λογικόν ποτίζει Παράδεισον, εντεύθεν μερίζουσα, ως εις αρχάς εις τέσσαρα Ευαγγέλια τον κόσμον αρδεύουσα, την κτίσιν ευφραίνουσα και τα Έθνη πιστώσ διδάσκουσα, προσκυνείν την βασιλείαν Σου». (Μακαρισμοί Μεγάλης Παρασκευής)

Την Σταύρωση του Κυρίου και την τριήμερο Ταφή Του ακολουθεί η ζωηφόρος Ανάστασίς Του.

Όσο κι αν είναι σκοτεινός ο κόσμος μας, που εσταύρωσε τον Θεόν, σ' αυτόν τον κόσμο μπορούμε να χαρούμε, γιατί ο Σταυρωθείς και Ταφείς Κύριος ενίκησε τον θάνατο και ανεστήθη τριήμερος εκ των νεκρών *«συναναστήσας παγγενή τον Αδάμ»* (Αναστάσιμος κανών, ωδή στ').

«Δεύτε λάβετε», λοιπόν, *«φως εκ του ανεσπέρου φωτός και δοξάσατε Χριστόν, τον Αναστάντα εκ νεκρών»* (Όρθρος Πάσχα).

Τον τελικό λόγο στον κόσμο μας δεν έχει η αμαρτία, η απιστία, ο θάνατος, ο διάβολος, αλλά ο νικητής όλων αυτών, Ιησούς Χριστός, ο *«Κύριος της δόξης»* (Α΄ Κοριν. β΄ 8).

Έτσι οι Χριστιανοί προσπαθούμε να συσταυρωθούμε με τον Χριστό, για να συναναστηθούμε μαζί Του και να περιπατήσουμε *«εν καινότητι ζωής»* (Ρωμ. στ΄ 4).

Μπορούμε να έχουμε χαρά, γιατί στον κόσμο δεν ενίκησε η αμαρτία και η φιλαυτία, αλλά η αγάπη του ταπεινού Ιησού. Και ακόμη, γιατί και σήμερα μπορεί η ζωή μας να πληρωθή με το Φως και την Χαρά της Αγίας Αναστάσεως του Κυρίου, παρά τις δυσκολίες και τους πειρασμούς, που αντιμετωπίζομε. Γι' αυτό και εμείς θέλομε η ζωή μας να κινήται μεταξύ του Σταυρού και της Αναστάσεώς Του.

Με την πίστι αυτή σας χαιρετούμε εν Χριστώ Σταυρωθέντι και Αναστάντι και επαναλαμβάνομε μαζί σας τον ύμνο της Εκκλησίας:

«Τον Σταυρόν Σου προσκυνούμεν Δέσποτα, και την Αγίαν Σου Ανάστασιν δοξάζομεν» (Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως).

Χριστός Ανέστη! Αληθώς Ανέστη!

(Πηγή: «Ορθόδοξος Τύπος» 2/4/2010)

Διαβάστε περισσότερα κείμενα του γέροντα πατώντας [εδώ](#)

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>
